

Аркарà юк – Сб., напречно място.

Аркарй парчè – Сред., от емл. рег.

Аркаръ – според местното тълкуване – ‘насреща, отсреща’, от тур. *arkari*.

Аркаръ герèн – 1. Ж.в. СИ 1; 2. Пан., СИ 3,5 равно, мочурливи насрещни места.

Аркаръ иси – Пан., ЮЗ 1,2.

Аркаръ йол – 1. Тв., ЮИ; 2. Ор., някогашни напречни пътища, неуст., от рум. вл.; 3. Гер., С0,5, равно, напречен път в ниви край него.

Аркаръ йолу – 1. Ков., СИ, от съд. док., неуст.; 2. М.Ч., нива, от съд. док.

Аркаръ кору – Сред., от емл. рег.

Арк башй – 1. Зай., Било, от емл. рег., неуст.; 2. Зап., С., край селото, стара вада за задвижване на воденици, отклонение на Твърдишка река. Сега в чашата на яз. „Жребчево”. ДИ: *Арс бою, Арк дерè*.

Арла тарла – Пан.

Армà алан – Б.д., вер. ДИ на *Арманлòка*, неуст.

Армàните – Г.Ч., Ю 1, някогашни *хармани*, сега ниви.

Армàнката – Ор., ЮЗ 2, видоизменено и побългарено от тур. *harman* ‘място за вършеене на зърно, харман’.

Арманлòка – 1. Б.д., неуст.; 2. Ч., С 2, нива, място, където се е вършеело жито.

Армàн тарла – Б. п., СЗ, нива, в която се вършеело.

Армàня – Г. Ал., ЮЗ 1,5, от *харман*.

Армèна кайнак – Ст.с., С 2, извор в нива, принадлежаща на вдовицата *Армена*.

Армèнската воденица – Зл. В., СЗ 3,5, воденица на р. Тунджа със собственик арменец.

Армèнчова воденица – Сб. С., бивша воденица на човек с прякор *Арменчо*.

Армуд башй – Бож., от емл. рег.

Армудлòка – 1. Бин., ЮЗ 2,4, поляна с диви круши, обработваема; 2. Ор., СИ 0,5, място с круши.

армут, армуд – според местното тълкуване – ‘круша’, от тур. *armut*. – *Йозду, Сърт* ~.

Армутлòк – Ш., СИ 3, каменист дол с крушови дървета, сега борова гора.

Армутлòк белй – Г.Ч. 3 4, висока хълмиста местност, преди засадена с круши (ГХХ).

Армутлò чайр – 1. Нов., СИ 0,5, крушова градина, по-късно пасище (ГХХ); 2. Ст.р.

Армут сьртà – Ор., СИ 0,5 – 1,6, някога в горната част на рида (сьрт) имало круши, сега пасище (ГХХ).

Армут тарла – 1. М.Ч., СИ 2, ниви, при които имало круши; 2. Ч., от съд. док., неуст.